

Daniel Kitabı - Numara Yüz Yedi

Peygamberlik Anlatısı: Yerovam'dan Yoşiya'ya ve Kadim Yolların İhyası

Jeff Pippenger

2024-02-29

1844 yılında, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Protestanlar Millerci hareketten ayrıldılar ve, on kuzey oymağı Yahuda'nın güney krallığından ayrıldığında Jeroboam'ın sahte bir ibadet sistemi tesis etmesiyle örneklendiği üzere, peygamberlikteki konumlarını Babil'in kızı olarak benimsediler. Jeroboam'ın iki altın buzağısı — biri Beytel kentinde ('Tanrı'nın evi'/Kilise anlamına gelir), diğeri Dan'da (yargı/Devlet anlamına gelir) — Amerika Birleşik Devletleri'ni karakterize eden Kilise ve Devletin sahte sistemini sembolize ediyordu. Jeroboam'ın Kilise ve Devlet'e ilişkin sahte sisteminin tüm unsurları, Harun'un isyanında ortaya konan aynı yapıyı örnek almıştı. Böylece, Jeroboam'ın sahte ibadet sistemi, Harun'un sahte ibadet sisteminin bir suretiydi.

Yeroboam'ın sahte sistemi, Protestanlığın birinci meleğin hareketinden ayrılıp papalığın Roma canavarının bir kızı ya da sureti hâline geldiğinde benimsediği ibadet düzenini temsil ediyordu. Yeroboam'ın sahte sistemi daha kurulurken, Yahuda'dan bir peygamber onun sunağına ve sahte ibadet düzenine karşı çıktı. 1844'te, Roma'nın kızı olarak temsil edilen bir ibadet sistemini tesis etme rolünü üstlenen dinden dönen Protestanlığın daha en başında, Millerciler imanla göksel tapınağın En Kutsal Yerine girdiler ve Sebt'i kabul ettiler; böylece, Roma'nın otoritesinin alameti olan Pazar günü ibadetini sürdürmeyi seçen Roma'nın kızlarına peygamberce bir uyarı teşkil ettiler.

Yeroboam'ın karşısına çıkan Yahuda'dan gelen peygamber, orada o anda peygamberlikte bulundu.

Ve Rab'bin sözüyle sunağa karşı haykırdı ve dedi: Ey sunak, sunak! Rab şöyle diyor: İşte, Davut'un soyuna adı Yoşiya olan bir çocuk doğacak; ve üzerinde tütsü yakan yüksek yerlerin kâhinlerini senin üzerinde kurban edecek ve insanların kemikleri senin üzerinde yakılacak. Ve aynı gün şöyle diyerek bir belirti verdi: Rab'bin söylediği belirti şudur: İşte, sunak yarılacak ve üzerindeki küller dökülecek. 1 Krallar 13:2, 3.

Peygamberlikte "sunak" kelimesinin iki kez tekrarlanması yer alıyordu. Peygamberlikte bir kelimenin ya da ifadenin iki kez tekrarlanması, ikinci meleğin mesajının bir simgesini temsil eder; böylece ikinci meleğin geldiği ve Protestanlığın düşerek Babil'in kızı haline geldiği 1844 yılını belirler. Aynı zamanda peygamber bir işaret verdi; tıpkı 1844'te Milleritlerin Şabat'ın işaretini tanınması gibi. Sonraki ayetlerde Yerovam peygamberi tehdit ettiğinde, eli felç oldu; böylece alın ya da ele zorla dayatılan Babil'in işaretine gönderme yapıyordu ve bu işaret kabul edildiğinde bir kişiyi ruhsal olarak sonsuza dek sakat bırakır.

Bu çalışmanın amaçları doğrultusunda, peygamberin dile getirdiği şu peygamberlik sözünü ele alıyoruz: "Davut'un soyundan, adı Yoşiya olacak bir çocuk doğacak; ve senin üzerinde, üzerinde buhur yakan yüksek yerlerin kâhinlerini kurban edecek ve insanların kemikleri senin üzerinde yakılacak." Yoşiya, "Tanrı'nın temeli" anlamına gelir ve Yeroboam'ın sahte ibadet sistemini

başlatmasıyla simgelenen tarihsel dönemde inşa edilen Adventizmin temellerini temsil eder. Yeroboam'ın kurduğu sahte ibadet sistemine karşı Yoşiya, sahte ibadete öncülük eden kâhinleri cezalandıracaktı.

Peygamber, Rab'bin Yeroboam'ın tahta çıkış törenine gelirken kullandığı yoldan geri dönmemesi ve Beytel'de yiyip içmemesi yönündeki buyruğuna karşı geldi. Beytel'deki yalancı peygamberin yemeğini yediğinde, 1863'teki isyanla temsil edilen sapkın Protestanlığın öğretilerine ve sahte peygamberlik yöntemlerine 1844'ten sonra geri dönmeyi ve onlarla beslenmeyi seçenlerin başına gelecek ölümün bir simgesi olarak ortaya kondu. 1863'te isyan edenler, Beytel'deki yalancı peygamberle aynı ölüm döşeğini paylaşacaklardı. Sapkın Protestanlık için ölüm döşeği, 11 Ağustos 1840'tan 1844'e kadar uzanan tarihsel süreçti; o sırada, Tanrı'nın bir zamanlar seçilmiş halkı olan onlar bir kenara bırakılmış ve Roma'nın kızları haline gelmişlerdi. Laodikya Adventizmi'nin ölüm döşeği de, güçlü meleğin 11 Eylül 2001'de — 1840'ta yaptığı gibi — indiği tarihle, yakında gelecek Pazar yasasını temsil eden büyük depremin saati arasında olacaktır.

11 Eylül 2001'de, yüz kırk dört binin mühürlenmesi başladı ve melek, ülkede (Amerika Birleşik Devletleri) ve kilisede (Laodikya Adventizmi) işlenen iğrençliklerden ötürü iç çekip ağlayanların alınlarına bir işaret koyarak Kudüs'ün içinden geçmeye başladı. 11 Eylül 2001'de, Hezekiel'in dört iğrençliğiyle temsil edilen ataların günahları, o sırada başlayan mühürleme sürecinde mevcut imtihan edici hakikatler haline geldi.

1863'teki sınav, 1863'te reddedilmiş olan Levililer yirmi altıdaki “yedi vakit” ile temsil edilen Millerci hareketin temellerini kapsıyordu. Bu sınav, son yağmurun huzurunu bulmak için Yeremya'nın eski yollarına dönmeye yönelik isteklilik ya da isteksizliği içeriyordu. 1888'deki sınav ise, İhtiyarlar Jones ve Waggoner tarafından getirilen ve aynı zamanda imanla aklanma mesajı olan, Laodikya kilisesine yönelik mesajdı.

1856'da Laodikya'ya mesaj ilk kez Millerit hareketine ulaştı ve “yedi zaman”ın artan ışıyla geldi; ancak hem Laodikya'ya yönelik mesajdaki çarelerle temsil edilen deneyim hem de peygamberlik tarihi mesajı 1863'te reddedildi. Deneyim, “görünüş”ün (mareh) görünümüyle ve “peygamberlik tarihi”nin (chazon) görünümüyle temsil ediliyordu; ikisi de reddedildi. Bu iki görünüm 22 Ekim 1844'te yerine gelmişti ve on dokuz yıl sonra ikisi de reddedildi; çünkü İsa her zaman sonu başlangıçla bir tutar.

11 Eylül 2001'de, 1863 ve 1888 isyanlarının imtihanı yeniden sınavcı bir hakikat oldu; çünkü her ikisi de Yeremya'nın eski yollarıyla bağlantılıydı. O tarihte son yağmur mesajı geldi ve 1919'un imtihanı da geldi; zira 1919'da, peygamberlik açısından herhangi bir anlamdan yoksun bir Mesih'in sahte müjdesi, sahte bir "barış ve güvenlik" mesajı olarak ortaya konuldu. 11 Eylül 2001'de Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek indiğinde, 1'den 3'e kadar olan ayetler yerine geldi ve bu ayetler "ilk ses" in mesajını temsil eder.

“Şimdi, New York'un bir gelgit dalgasıyla silinip süpürüleceğini beyan ettiğime dair söz mü geliyor? Bunu ben asla söylemedim. Orada kat kat yükselen büyük binalara bakarken, ‘Rab yeri şiddetle sarsmak üzere ayağa kalktığına ne korkunç sahneler meydana gelecek! O zaman Vahiy 18:1–3’ün sözleri yerine gelecektir’ dedim. Vahiy'in on sekizinci bölümünün tümü,

yeryüzünün üzerine gelecek olanlara dair bir uyarıdır. Fakat New York'un başına gelecekler konusunda özel olarak bana verilmiş bir ışık yok; yalnız şunu biliyorum ki, bir gün oradaki büyük binalar Tanrı'nın kudretinin çevirip altüst etmesiyle yıkılacaktır. Bana verilen ışıktan biliyorum ki, dünyada yıkım vardır. Rab'den gelecek bir söz, O'nun kudretli gücünün bir dokunuşu, ve bu devasa yapılar düşecektir. Dehşetini tasavvur edemeyeceğimiz sahneler meydana gelecektir.” Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

Vahiy 18'deki meleğin gelişiyle, geç yağmur çiselemeye başladı ve Habakkuk'un ikinci bölümünde temsil edilen “peygamberlik tartışması” başladı. Tartışma, Kutsal Kitap peygamberliğini anlamaya yönelik iki yöntem ve bir sahte ile bir de gerçek “geç yağmur” mesajı üzerindeydi. Tartışma, Vahiy 18'in “ikinci sesi” geldiğinde sona erer; bu ses, Tanrı'nın modern Babil üzerindeki icra edilen yargısının başlangıcını belirler ve Tanrı'nın diğer koyunlarını Babil'den dışarı çağırır. İkinci sesin gelişi, yüz kırk dört binin mühürlenmesi sürecinin sonunu işaret eder; bu, dördüncü iğrençlikle temsil edilir ve o da Laodikya Adventizminin dördüncü ve son kuşağını, yakında gelecek Pazar yasası sırasında güneşe secde eder hâlde temsil eder.

Dinden dönmüş Protestanlığın, meleğin inişi ile 1844'ün kapanan kapısı arasındaki ölüm döşeği, meleğin inişi ile yaklaşan Pazar yasasının kapanan kapısı arasındaki Laodikya Adventizminin ölüm döşeğini önceden örnekledi. Yahuda'dan gelen peygamber, Beytel'in yalancı peygamberiyle aynı mezara gömüldü ve Kral Yoşiya reformunu başlattığında tam o mezarın önünde durdu. Adı “Tanrı'nın temelleri”ni temsil eden Kral Yoşiya'nın reformu, Tanrı'nın 11 Eylül 2001'de son gün halkını temellere geri götürmeye başlamasıyla başladı. Onun reformu, tapınağın yeniden onarılması işine girişildiğinde başlamıştı.

Kral Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında, kral Azalya oğlu, Meşullam'ın torunu kâtip Şafan'ı Rab'bin evine göndererek şöyle dedi: “Başkâhin Hilkiya'ya git; kapı görevlilerinin halktan toplayıp Rab'bin evine getirdiği gümüşün sayımını yapsın. Onu Rab'bin evinin gözetiminden sorumlu işçilere teslim etsinler. Onlar da Rab'bin evindeki işi yapanlara, evin yıkık yerlerini onarmaları için versinler: marangozlara, yapıcılara ve duvarcılara; ayrıca evi onarmak için kereste ve yontma taş satın alınsın.” Kendilerine teslim edilen parayla ilgili onlardan hesap istenmedi; çünkü dürüstçe davrandılar. Başkâhin Hilkiya, kâtip Şafan'a, “Rab'bin evinde Yasa Kitabı'nı buldum” dedi. Hilkiya kitabı Şafan'a verdi, Şafan da onu okudu. Kâtip Şafan kralın yanına gelip şöyle haber verdi: “Kulların, Rab'bin evinde bulunan parayı topladı ve Rab'bin evinin gözetiminden sorumlu iş yapanların eline teslim etti.” Kâtip Şafan ayrıca krala, “Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi” diyerek kitabı gösterdi; Şafan kitabı kralın önünde okudu. Kral, Yasa Kitabı'nın sözlerini duyunca giysilerini yırttı. Ardından kral, kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a, kâtip Şafan'a ve kralın görevlisi Asaya'ya şunu buyurdu: “Gidip benim için, halk için ve bütün Yahuda için bulunan bu kitabın sözleri konusunda Rab'be danışın; çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmayıp bizimle ilgili yazılanların tümünü yerine getirmedikleri için, Rab'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür.” 2. Krallar 22:3-13.

Josiah adında bir çocuğun doğacağını bildiren kehanet, kudretli meleğin indiği ve O'nun son gün halkını eski yollara geri götürdüğü 11 Eylül 2001'i işaret eder. Bu iniş, aynı meleğin 11 Ağustos 1840'taki inişiyle örnekendirilmişti. Her iki iniş de İslam'a ilişkin bir peygamberliğin

gerçekleştiğini işaret etti. Vahiy 9:15'te yer alan İslam'a ilişkin zaman peygamberliğinin yerine gelişinin önceden belirlenmesi ve bu ön bildirim yayımlanmasıyla adı anılan tarihî kişi Josiah'dı.

Vahiy kitabının onuncu ya da on sekizinci bölümündeki meleğin her iki inişinde de "Josiah" adı işaretlenir. Josiah Litch, 11 Ağustos 1840'ta yerine gelen İslam'la ilgili mesajı sundu; ve 11 Eylül 2001'de, Jeroboam'un tarihindeki itaatsiz peygamber tarafından ortaya konan, "Josiah" adında bir çocuğun doğumuna dair peygamberlik, melek son günlerdeki halkını, itaatsiz peygamber ile Jeroboam arasındaki yüzleşmenin yerine geldiği temel tarihe geri götürürken, Laodikya Adventizmi içinde yerine geldi. Kutsal Kitap tanıklığı, gelecek bir Josiah'a dair bir öngörüğü belirlemiştir; ve itaatsiz peygamberle simgelenen tarih 1844'te tekrarlandığında, onun ada ilişkin öngörüsü bir kez daha peygamberlik anlatısına yerleştirildi.

11 Eylül 2001'de, Yahuda oymağından Aslan, son günlerin halkını Yeremya'nın eski yollarına geri götürdü; bu yollar, Antlaşmanın Habercisi'nin 22 Ekim 1844'te ansızın geleceği tapınağı inşa ettiği kırk altı yılı temsil ediyordu. Yoşiya, tapınağın onarım işini başlatırken Musa'nın lanetini keşfetmişti. Yüz kırk dört binin işi, Yeşaya tarafından bir yeniden kurma işi olarak temsil edilir.

Eski harabeleri yeniden inşa edecekler, önceki viraneleri ayağa kaldıracaklar ve harap şehirleri, birçok kuşağın bıraktığı yıkıntıları onaracaklar. Yeşaya 61:4.

Yoşiya'nın tapınağı onarıp eski haline kavuşturma işi, Yeşaya'nın Tanrı'nın son günlerdeki halkının yerine getirdiğini belirttiği iştir; çünkü bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden çok son günlerden söz ederler. Bu işin bir örneği de Ezra döneminde Babil'den çıkanlarda görülür.

Çünkü biz köleydik; yine de Tanrımız köleliğimizde bizi terk etmedi, tersine Pers krallarının gözünde bize merhamet gösterdi; bize yeniden can versin, Tanrımızın evini kurmamızı ve onun yıkıntılarını onarmamızı sağlasın ve Yahuda'da ve Yerusolim'de bize bir sur sağlasın diye. Ezra 9:9.

Ezra'nın yürüttüğü çalışma, onların Babil'den çıktıktan sonra tamamlandı ve Yoşiya'nın yaptığı tapınağın onarım işini, Tanrı'nın son günlerdeki halkı için Yeşaya tarafından tanımlanan işi temsil eder; ve bu iş 11 Eylül 2001'de başladı. Yuhanna da Vahiy'de bu işi tanımlar.

Gökten işittiğim ses yine bana seslendi ve şöyle dedi: Git, denizin ve yerin üzerinde duran meleğin elinde açık duran küçük kitabı al. Ben de meleğe gittim ve ona dedim: Bana küçük kitabı ver. O da bana dedi: Al ve onu ye; karnını acılaştırarak, ama ağzında bal gibi tatlı olacak. Ben de küçük kitabı meleğin elinden aldım ve onu yedim; ağzımda bal gibi tatlıydı; ama onu yer yemez karnım acılaştı. Ve bana dedi: Birçok halk, ulus, dil ve kralların önünde yine peygamberlik etmelisin. Bana asa gibi bir kamış verildi; melek durup şöyle dedi: Kalk, Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve orada ibadet edenleri ölç. Ama tapınağın dışındaki avluyu dışarıda bırak, onu ölçme; çünkü uluslara verilmiştir; ve kutsal kenti kırk iki ay ayak altında çiğneyecekler. Ve ben iki tanığıma güç vereceğim; çuval bezi giymiş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler. Vahiy 10:8-11:3.

Bu pasajda Yuhanna, melek 11 Ağustos 1840'ta indiğinde elindeki mesajı yemiş olan, ama 22 Ekim 1844'ün acı hayal kırıklığını da yaşamış Millercileri temsil eder. 1844'teki acı hayal kırıklığı

noktasında duran Yuhanna'ya, Tanrı'nın son günlerdeki halkının bir simgesi olarak, 1840'tan 1844'e kadarki dönemle temsil edilen deneyimi tekrarlaması gerektiği söylendi; bu da 11 Eylül 2001'e ve yakında gelecek Pazar yasasına işaret ediyordu. Ona, "Birçok halk, ulus, dil ve kralın önünde yine peygamberlik etmelisin" denildi; bu, melek Vahiy on sekizinci bölümde indiğinde ve Vahiy onuncu bölümün tarihinin "satır üstüne satır" tekrarlandığı zamanda, bütün dünyanın aydınlatılmasını temsil ediyordu.

Tanrı'nın son günlerdeki halkı yeniden peygamberlik ettiğinde tekrarlanacak tarihin belirlenmesiyle bağlantılı olarak, Yuhanna'ya Tanrı'nın tapınağını "kalk ve ölç" denildi. "Ölçmesi" özellikle belirlenmişti; çünkü o, midesinin 22 Ekim'deki hayal kırıklığıyla acılaştığı 1844 yılına yerleştirilmişti. Ona tapınağı ölçmesi, ancak avluyu dışarıda bırakması söylendi; avlunun, onu bin iki yüz altmış yıl boyunca çiğneyecekleri ulusların zamanını temsil ettiği kendisine bildirildi. Bin iki yüz altmış yıl 1798'de sona erdi. Yuhanna ölçmeye 1798'de başlayacak ve ruhsal tapınağın ve ruhsal Yeruşalim'in çiğnendiği önceki bin iki yüz altmış yılı dışarıda bırakacaktı. O, 1844'teki hayal kırıklığı anında bulunuyordu; dolayısıyla 1798'den 1844'e kırk altı yıl vardır. Bu kırk altı yıl tapınağı temsil eder.

Yuhanna'nın, Tanrı'nın son gün halkı olarak, 1840'tan 1844'e kadar yaptıkları gibi, yeniden peygamberlik etmesi, melek İslam'a ilişkin bir peygamberliğin gerçekleşmesi üzerine indiğinde başlayacaktı. Onların yeniden peygamberlik etme işleri, tapınağın ölçülmesini gerektirecekti ve bu çalışma "kadim yollar"ın araştırılmasını temsil edecekti; bu, "tapınak"la temsil edilen ve 1798'de zamanın sonu döneminde başlayıp 1844'teki büyük hayal kırıklığıyla sona eren tarihti. Yeremya'nın kadim yollarını — ki bu, Yuhanna'nın "kırk altı yıllık tapınağı"dır — araştırma işine başladıklarında, Musa'nın laneti tapınağın her yanına saçılmış molozların arasında bulundu ve gelecek olan Yoşiya'ya ilişkin kehanet yerine geldi. Yoşiya'nın işi ayrıca Yeşaya tarafından da yeniden tanımlanır:

Ve senden olanlar eski viraneleri yeniden inşa edecek; birçok kuşağın temellerini yeniden kuracaksınız; sana "gedikleri onaran", "oturulsun diye yolları onaran" denilecek. Yeşaya 58:12.

Tanrı'nın son günlerdeki halkı, Yeremya'nın "eski yolları" olan "üzerinde yaşanacak yolları" eski haline getirmeliydi. Yoşiya ve Ezra'nın dönemlerindeki çalışanların yaptığı gibi, eski harap yerleri yeniden inşa etmeliydiler. "Satır üzerine satır" metodolojisini kullanmalıydılar; çünkü kırk altı yılda yapılan tapınakla temsil edilen Adventizm'in temel tarihini yalnızca "yükseltmek"le kalmayacak, bunu yaparken "nice nesillerin temellerini de yükselteceklerdi." Her reform hareketinin bir temel işi temsil ettiğini ve "satır üzerine satır"ın 1798'den 1844'e kadar olan son günlerin temellerini tanımladığını tespit etmeliydiler. "Gediği" onarmalıydılar; ve gedik, bir kaptay da bir duvarda daha büyük bir felakete yol açan ilk yarılmayı temsil eder. Onarılması gereken "gedik" 1863'teki isyandı.

Yoşiya 11 Eylül 2001'de geldiğinde Tanrı'nın son günlerdeki halkı Yeremya'nın eski yollarına döndü ve Millerci tarihi ölçmeye başladı. "Gediği" keşfettiler. "Eski viraneleri" inşa ederken Miller'in rüyasındaki mücevherlerin gerçeğini tespit ettiler. Yoşiya'nın yaptığı gibi "yedi kez"i keşfettiler ve Levililer yirmi altının gerçeğini yeniden tesis ettiler ve böylece "önceki yıkıntıları"

ayağa kaldırdılar. Levililer yirmi altıdaki “ilk” ve “son” yıkımları yeniden tesis ettiklerinde, bunlardan birinin 1798’de, diğerinin 1844’te sona erdiğini fark ettiler. Böylece, eski yıkıntıları ayağa kaldırma çalışmaları, Yuhanna’ya verilen ve tapınağı ölçmesine imkân tanıyan o “ölçü kamışı”nın ta kendisi oldu.

Yahuda oymağından Aslan, halkını eski yollara geri götürdü; böylece son yağmur mesajını bulabildiler ve son yağmur mesajı da üçüncü eyvahın İslam mesajıdır. Nihayetinde Habakkuk’un, 1843 ve 1850 öncü çizelgeleriyle temsil edilen iki kutsal levhasını keşfettiklerinde, temelin Vahiy’in sekizinci bölümündeki “üç eyvah”ı içerdiğini ve ikinci eyvahın, Millerci tapınağın inşa edildiği o temel tarihsel dönemde sona ermiş olduğunu gördüler. Sonra, peygamberliklerin üçlü uygulanması kuralının, Yeremya’nın eski yollarına geri döndüklerinde “dinlenme ve ferahlatma”yı —ki bu, birinci ve ikinci eyvahın iki tanığıyla tanımlanıp tesis edilen üçüncü eyvahın son yağmur mesajıdır— tanıyabilmeleri için, Yahuda oymağından Aslan tarafından önceden yerine konulduğunu fark ettiler.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Düşman, kardeşlerimizin zihinlerini, bu son günlerde ayakta durabilecek bir halkı hazırlama işinden saptırmaya çalışıyor. Onun safsataları, zihinleri içinde bulunduğumuz zamanın tehlikelerinden ve görevlerinden uzaklaştırmak için tasarlanmıştır. Onlar, Mesih’in halkı için Yuhanna’ya vermek üzere gökten getirdiği ışığa hiçbir değer vermezler. Önümüzde duran sahnelerin özel bir ilgi görmeyi gerektirecek kadar önemli olmadığını öğretirler. Göksel kökenli gerçeği etkisiz kılarlar ve Tanrı’nın halkının geçmiş deneyimlerini ellerinden alarak, bunun yerine onlara sahte bir bilim verirler.

“RAB şöyle diyor: Yollarda durun, bakın ve eski yolları sorun; iyi yolun nerede olduğunu araştırın ve onda yürüyün.’ Yeremya 6:16.

“Hiç kimse imanımızın temellerini—işimizin başlangıcında, Söz’ün dua dolu incelenişi ve vahiy aracılığıyla atılmış olan temelleri—söküp atmaya kalkışmasın. Son elli yıldır biz bu temeller üzerine bina etmekteyiz. İnsanlar yeni bir yol bulduklarını ve atılmış olandan daha sağlam bir temel atabileceklerini sanabilirler. Fakat bu büyük bir aldanıştır. Atılmış olandan başka hiç kimse başka bir temel atamaz.

“Geçmişte birçok kişi yeni bir iman inşa etmeye, yeni ilkeler tesis etmeye girişmiştir. Fakat onların inşası ne kadar süre ayakta kaldı? Çok geçmeden yıkıldı; çünkü Kaya’nın üzerine kurulmamıştı.

“İlk öğrenciler insanların sözleriyle yüzleşmek zorunda kalmadılar mı? Sahte kuramları dinlemek zorunda kalmadılar mı ve sonra, her şeyi yaptıktan sonra, dimdik durup şöyle demediler mi: ‘Atılmış olandan, yani İsa Mesih’ten başka hiç kimse başka bir temel atamaz’? 1. Korintliler 3:11.”

“Öyleyse güvenimizin başlangıcını sona kadar sarsılmaz bir biçimde korumalıyız. Bu halka, onları dünyadan nokta nokta çıkarıp şimdiki hakikatin berrak ışığına getiren, Tanrı’dan ve Mesih’ten kudret sözleri gönderilmiştir. Dudakları kutsal ateşle dokundurulmuş olan Tanrı’nın kulları, mesajı ilan etmişlerdir. İlahi beyan, ilan edilen hakikatin gerçekliğine mührünü

basmıştır.” Testimonies, cilt 8, 296, 297.